

Novo leto.

1.

Prišlo je mlado leto
k naši Ivanici v vas;
cvetov najlepših pripelo
v kitičo ji je las . . .

In zamigljali so zvončki
sredi pomladnih trat,
in zašumela razkošna
ji je nad glavo pomlad . . .

Vsa zatopljena v čarobo
trudne pomane oči:
Zunaj pojo petelini,
zvon novoletni zvoní . . .

2.

Nad sneženo poljano
zvezde mirno goré,
črez sneženo poljano
milí glasovi hité . . .

Žalostne melodije
plavajo v fiko vas
in budijo spomine
na preminuli čas . . .

Z molkom v ročici velí
starček pri peči sedi,
molí za vse, ki pred njim so
v večni pokoj odšli.

Nad sneženo poljano
svetle zvezde goré,
skozi temo polnočno
Novo leto gre . . .

3.

Novo leto iz nejasne
je daljave k nam prišlo;
Novo leto, Novo leto —
tisočkrat pozdravljeno!

Dodi vsem ti milo leto,
srečo deli vsepovsod;
trosi pestrega nam cvetja
na življenja bridko pot . . .

Borisov.

Breze.

Bele samevajo breze,
listje po tleh molči,
tamkaj v daljavi tožno
zvon večerni brni . . .

Starec s sklonjeno glavo
nekam gre od nekod,
in pod brezami trudna
možu ustavi se pot.

Megla se dvigne od zemlje,
breze zagrne, možá —
kakor bi vse umrlo,
glas trepeče zvoná . . .

E. Gangl.

